

РЕШЕНИЕ

№ 229

гр. София, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО IX ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Александра Йорданова

Членове: Стоян Михов

Виктория М. Станиславова

като разгледа докладваното от Стоян Михов Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100600292 по описа за 2022 година

Производството е по реда на глава XXI НПК.

С присъда от 17.09.2021 година по НОХД 16553/2020 година, СРС, НО, 17-ти състав е признал подсъдимата М.Л. Г. за виновна в това, че на 21.08.2019 г. около 20:30 часа в гр. София, при управляване на моторно превозно средство -лек автомобил марка „Опел”, модел „Вектра” с рег. № ***** по бул. „П.Ю. Тодоров”, с посока на движение от ул.„Нишава” към бул. „България” и в района на кръстовището на бул.”П.Ю. Тодоров” и ул . „Мидия”, като независим съпричинител с Л.Х.Д., ЕГН ***** —водач на мотоциклет марка „КТМ”, модел ”РЦ125” с рег.№ *****, нарушила правилата за движение по пътищата както следва: чл. 25, ал. 1 от Закон за движение по пътищата: "Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например... да завие наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на

движение, като на кръстовището с ул. „Мидия“ извършила маневра „завой наляво“, като не пропуснала попътното движещият се по бул. „П.Ю. Тодоров“ с посока на движение към бул. „България“ мотоциклет марка „КТМ“, модел „РЦ125“ с рег.№ ***** и реализирала с него пътнотранспортно произшествие, като по непредпазливост причинила средни телесни повреди по смисъла на чл.129, ал.2 НК на повече от едно лице, а именно на водача на мотоциклета-Л.Х.Д., ЕГН ***** и на пътника на мотоциклета- М.З.Ц., с ЕГН *****, изразяващи се, както следва: на водача Л.Х.Д. — лезия /травматично увреждане/ в сухожилно-мускулната част на сухожилията на мускулите на десния горен крайник, с което причинила на пострадалия трайно/за повече от 30 дни от датата на травмата/ затруднение на движенията на десния горен крайник- средна телесна повреда по смисъла на чл.129, ал.2 НК; на пътника М.З.Ц. - избиване на първи зъб горе ляво и счупването на короната на втори зъб горе ляво, реализирало критериите на медикобиологичният признак - избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето и говоренето по смисъла на чл. 129, ал.2 НК-престъпление по чл. 343, ал. 3, б."а", пр. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК, поради което и на основание чл. 54, ал. 1 от НК е наложил наказание лишаване от свобода за срок от една година, изпълнението на което е отложил за срок от три години, на осн. чл. 66, ал. 1 НК. На осн. чл. 343г НК на подсъдимата е наложено и наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от шест месеца. На осн. чл. 189, ал. 3 НПК в тежест на подсъдимата са възложени разноските по производството в размер на 510.72 лв. (петстотин и десет лева и седемдесет и две стотинки) в полза на СДВР, както и 200 (двеста) лева-разноски в съдебното производство.

Срещу присъдата в законоустановения срок е постъпила жалба от защитника на подсъдимата с оплаквания за неправилност на първоинстанционния акт, като се поддържа, че обвинението не се явява доказано по несъмнен начин. Излагат се съображения за приложимост на чл. 15 НК, като се сочи ТР№6/1983 година на ВС. Поддържа се, че вината настъпване на ПТП била изцяло на водача на мотоциклета. Моли първоинстанционната присъда да бъде отменена и подсъдимата оправдана по обвинението.

В жалбата не се правят искания за събиране на нови доказателства.

Въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага разпит на подсъдимия, свидетели или вещи лица, както и събирането на нови писмени или веществени доказателства.

В съдебно заседание пред въззивния съд защитата на подсъдимата поддържа жалбата и отправените с нея искания, акцентира на съображенията, изложени в същата. В допълнение се сочи, че неправилно първата инстанция се е позовала на правни изводи в САТЕ, необосновано било прието, че водачът на мотоциклета е бил спрял, тъй като липсвали спирачни следи, а от показанията на свидетелите-очевидци се установявало, че ударът е настъпил в задната част на лекия автомобил, което знаело, че подсъдимата вече почти е била завършила маневрата.

Представителят на СГП намира, че присъдата е правилна и моли да бъде потвърдена.

Подсъдимата в съдебно заседание поддържа, че преди извършване на маневрата се е уверила, че липсвала опасност, започнала е да намалява, мотоциклетът я е изпреварил и я е ударил в задна лява врата, при което не е отнела предимство на водача.

В последната си дума моли да бъде оправдана. Смята, че не е виновна за настъпване на ПТП.

Софийски градски съд, като съобрази изложените от страните доводи и служебно провери правилността на присъдата, съобразно изискванията на чл.314 от НПК, намира за установено следното:

За да постанови присъдата си, районният съд е провел съдебно следствие по общия ред, в рамките на което е събрал и преценил гласни и писмени доказателства, както и способности за събиране и проверка на доказателства, които подробно е обсъдил в мотивите си.

Настоящият съдебен състав споделя доказателствените изводи, до които е достигнал районният съд, като намира че контролираната инстанция е събрала необходимите доказателства и доказателствени средства за изясняване на обективната истина по делото и в това отношение не е допуснала процесуални нарушения, с които да е ограничил правата на страните. Отделно от това, първоинстанционният съд в пълна степен е

изпълнил задължението си да вземе всички необходими мерки за разкриване на истината. Атакуваната присъда е постановена след задълбочен анализ на събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, като районният съд е изложил ясни и подробни съображения кои доказателствени източници възприема и поставя в основата на изводите си по фактите.

Въззивният съд прие, че не са налице основания за промяна във фактическата обстановка, възприетата от първостепенния съд - от една страна не са установени нови факти пред въззивната инстанция, а от друга - не са налице основания за промяна на фактическата обстановка, възприета от първостепенния съд, доколкото тя е правилно установена на база на вярна и точна преценка на доказателствения материал.

От доказателствената съвкупност се установява следното:

Подсъдимата М. Л.Г. е родена на ***** г. в гр. Л., българка, българска гражданка, средно образование, неосъждана, разведена, трудово ангажирана, с адрес: гр. София, ж.к. *****, ул. ***** ЕГН *****. Подсъдимата Г. е правоспособен водач на МПС и притежава СУМПС № *****, категория „В“, валидно до 27.02.2023 г.

На 21.08.2020 г. около 20:30 часа в гр. София подсъдимата М. Л.Г. управлявала лек автомобил марка "Опел," модел "Вектра" с рег. № *****, като се е движела по бул. "П. Ю. Тодоров" с посока на движение от ул. "Нишава" към бул. "България". Пътното платно било с четири ленти за движение - по две за всяка посока. В лекия автомобил се намирал и св. Р.И., който седял на предната дясна седалка. Времето било с добра видимост, на дневна светлина, а пътната настилка била асфалтова, суха, гладка, без неравности и без наклон.

Движейки се по бул. "П. Ю.Тодоров" в посока към бул. "България", подсъдимата достигнала кръстовището с ул. "Мидия". Същата спряла в лявата от двете пътни ленти, разделени с пътна маркировка МЗ- "единична прекъсната линия", възнамерявайки да извърши маневра „завиване наляво“ и подала съответния сигнал — ляв пътепоказател, като се намирала в дясната част на лявата пътна лента и изчаквала преминаването на насрещно движещите се превозни средства.

По същото време свидетелят Л.Х.Д., управлявал мотоциклет марка "КТМ", модел "РЦ125", с рег. № *****, на който като пътник, зад водача

пътувала свидетелката М.З.Ц., негова съученичка. Водачът на превозното средство имал придобита правоспособност, категория "А1". Д. бил с поставена предпазен шлем на главата си, а седящата зад него Ц. нямала поставена предпазна каска. При зелен сигнал на светофарната уредба, мотоциклетът завил надясно от ул. "Бяла черква" към бул. "П. Ю. Тодоров", изнасяйки се в лявата част на пътното платно, като се движел със скорост около 40 км/ч. След извършената маневра двуколесното превозно средство заело дясната част на платното за движение, а при приближаването си към кръстовището с ул. "Мидия" се престроило отново в лявата пътна лента. В този момент между него и автомобила, управляван от подсъдимата нямало други МПС в лявата лента и тя имала възможност да го възприеме.

По това време свидетелят Б.М.И. пътувал с личния си автомобил с посока на движение от бул. "България" към Южен парк. И. шофирал зад автобус от градския транспорт № 102 в дясната пътна лента, който изпреварил и се престроил в лявата част на платното за движение. Мотоциклетът, управляван от Д., се разминал с лекия автомобил на И. на близко разстояние между превозните средства, застъпвайки пътната маркировка М2, разделяща двете пътни платна.

Междувременно подсъдимата Г. предприела маневра „ляв завой” към ул. "Мидия", като потеглила, без да възприеме приближаващия попътно към нея, в лявата лента за движение, мотоциклет.

В момента на потеглянето на автомобила, двуколесното превозно средство се намирало на разстояние 23-24 м. от мястото на удара при опасна зона за спиране от 21 метра. Виждайки навлизането на управлявания от подсъдимата автомобил в периметъра на собствената му траектория на движение, пострадалият Д. предприел опит за аварийно спиране със закъснение, чрез задействане на спирачната уредба на мотоциклета. Въпреки това обаче Л. Д. не успял да предотврати удара между мотоциклета и управлявания от подсъдимата автомобил.

При съприкосновението между двете ППС бил реализиран удар между предната дясна част на мотоциклета и лявата задна част на лекия автомобил, в зоната на задния ляв калник. В момента на удара скоростта на мотоциклета била около 30 км/ч, а на автомобила - 15 км/ч. след ускоряването при потегляне. Вследствие на страничния, приплъзващ се удар мотоциклетът бил

изведен от състоянието си на динамично равновесие, паднал на терена, плъзнал се по платното за движение и се озовал зад колата на подсъдимата, от дясната ѝ страна /съобразно посоката на движение на двуколесното превозно средство/. Возещата се на мотоциклета зад водача св. М. Ц., вследствие на инерцията, излетяла от мотоциклета, като прелетяла над автомобила и паднала зад него, от лявата му страна /считано по посоката на движение на мотоциклета/, при което ударила главата си и имала счупен горен зъб и фрактура на съседния, както и охлузни рани по лицето и тялото. А св. Д. при удара получил нараняване на дясната си ръка и удар в главата, от който загубил спомени за случая.

Подсъдимата Г. и св. Р.И. излезли от автомобила, като се отправили към пострадалите, за да им окажат помощ. Очевидец на произшествието станал свидетелят Б. И., който подал аварийен сигнал и спрял, за да помогне на участниците в произшествието и да се опита да обезопаси пътния участък. Вследствие на удара, автомобилът на подсъдимата Г. бил силно деформиран, като били причинени щети по задната броня, задната и предната леви врати, лявото странично огледало и др. Сред установените по мотоциклета щети били: счупено дясно странично огледало, ожулени спойлери и др.

На място пристигнал екип на Спешна медицинска помощ, който откарал пострадалите Л. Д. и М. Ц. в УМБАЛ „Н. И. Пирогов” ЕАД.

Местопроизшествието било посетено от АП 105 при 04 — РУ СДВР, като полицейските служители извършили оглед на местопроизшествието. Подсъдимата М.Г., както и св. Л. Д. били изпробвани с техническо средство алкотест „Дрегер 7510”, като резултатът и на двамата бил отрицателен.

В хода на разследването са назначени съдебномедицински експертизи на пострадалите Л.Х.Д. и М.З.Ц.. Видно от заключението на СМЕ на водача на мотоциклета Д. в резултат на претърпяното ПТП му били причинени: лезия /травматично увреждане/ в сухожилно-мускулната част на сухожилията на мускулите на десния горен крайник — дълъг отвеждач на палеца, къс лъчев разгъвач на китката, собствен разгъвач на петия пръст, лакътен разгъвач на китката, общ разгъвач на пръстите 2-5/, довели до трайно затруднение на движението на десния горен крайник за срок повече от 30 дни.

От заключението на вещото лице, изготвило СМЕ на пътничката на

мотора М. Ц., се установява, че на същата в резултат на претърпяното ПТП е причинени избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето и говоренето, а именно: избиване на първи зъб горе ляво и счупване на короната на втори зъб горе ляво.

Назначена и изготвена е по делото и автотехническа експертиза, която приема, че от техническа гледна точка причина за настъпването на процесното пътнотранспортно произшествие са субективните действия на водача на лекия автомобил - подсъдимата М.Г., която извършвайки маневра „завиване наляво“ към ул. „Мидия“ със скорост около 15 км/ч, не възприела приближаващия се попътно на нея в лявата пътна лента мотоциклетист, като навлязла в коридора на движение на мотоциклета. Според експертизата, водачката на лекия автомобил е могла да предотврати произшествието като пропусне движещия се от лявата ѝ страна мотоциклет. Вещото лице отчита и възможността на водача на двуколесното превозно средство да предотврати произшествието с аварийно спиране.

Въззивният съд намира, че при извеждане на релевантната фактическа обстановка от районния съд не са допуснати процесуални нарушения при формиране на вътрешното му убеждение, тъй като са обсъдени всички доказателствени материали, без някои от тях да са били подценени или игнорирани за сметка на други, като не са допуснати логически грешки при обсъждането им и като цяло липсват нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в основаване на фактически данни въз основа на негодни доказателствени средства, с изключение на показанията на св. Г.Л..

Правилно първоинстанционният съд е констатирал, че отправна точка за преценка на гласните и писмени доказателствени средства се явява заключението на изготвената АТЕ, която се явява обективна, всестранна, научно обоснована, като в основата на изводите на вещото лице е залегнало веществено доказателство - диск с видеозапис от камера, заснела пътнотранспортното произшествие. Обстоятелствата около неговото настъпване са изследвани непосредствено от първата инстанция и в рамките на проведеното процесуално-следствено действие по оглед на веществено доказателство- диск с видеозапис от камера, заснела пътнотранспортното произшествие, поради което и районен съд е изпълнил отговорно задълженията си по разкриване на обективната истина. Позовавайки се на

посочените източници на доказателства първата инстанция е подложила на съпоставка и внимателен анализ гласните доказателствени средства-показанията на свидетелите Ц., Д., Р.И. и Б. И., посочил е кои гласни доказателствени източници следва да бъдат поставени в основата на изводите по фактите, кои конкретно обстоятелства гласните доказателствени средства установяват и кои части от показанията не могат да бъдат възприети, като доказателственият анализ на районен съд е основан на процесуалните законови изисквания и правилата на формалната логика и не се констатира основания за различни изводи от страна на въззивната инстанция. Правилно е установено, че обстоятелствата, включени в главния факт в процеса-посоката на движение на МПС, предприетите маневри, участниците в ПТП, спрелите автомобили, обстоятелствата, че Д. е имал поставена на главата си предпазна каска, а спътничката му - не, че същият е натиснал спирачките на мотоциклета се установяват от запис от камера за наблюдение, монтирана на кръстовището бул. „П. Ю. Тодоров“ с ул. „Бяла черква“, който запис е бил предмет на изследване и от вещото лице, изготвило САТЕ, като несъмнено се установяват действията на подсъдимата и св. Д., както и на св. Б. И., скоростта на движение на мотоциклета, оставането му в неговото платно за движение, както и задействане на спирачната му система непосредствено преди удара.

Единствената корекция, която настоящата инстанция намира за необходимо да внесе при анализа на доказателствените средства се явява ползването на показанията на св. Г.Л.. Показанията на свидетеля са събрани в противоречие с изискванията на процесуалния закон, като първата инстанция е извършила действие по разпит на свидетел чрез видеоконференция по смисъла на чл. 139, ал. 7 НПК в нарушение на изискванията на чл. 474, ал. 6 НПК, вр. чл. 1, т. 2 от Закон за европейската заповед за разследване, затова и данните, събрани в проведения разпит в нарушение на изискванията на процесуалния кодекс като негодни доказателствени средства не следва да се ценят. Това обстоятелство обаче не се отразява върху фактическите констатации на първоинстанционния съд.

Правилно районен съд е ценил изготвените в хода на досъдебното производство заключения на съдебно-медицински експертизи, установяващи телесните увреждания при пострадалите лица, както и приложените медицински документи в тази насока.

Правилно са възприети и приобщените по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства и доказателствени средства.

Въз основа на правилно изведена фактическа обстановка първоинстанционният съд е формирал правилни правни изводи относно обективната и субективна съставомерност на деянието, извършено от подсъдимата М. Л. Г. като престъпление по смисъла на чл. 343, ал. 3, б."а", пр. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК.

От обективна страна се установява, че подсъдимата на 21.08.2019 година, около 20:30 часа, в гр. София, при управляване на моторно превозно средство -лек автомобил марка „Опел”, модел „Вектра” с рег. № ***** по бул. „П.Ю. Тодоров”, с посока на движение от ул.„Нишава” към бул. „България”, в района на кръстовището на бул. „П.Ю. Тодоров” и ул. „Мидия”, като независим съпричинител с Л.Х.Д., ЕГН ***** —водач на мотоциклет марка „КТМ”, модел ”РЦ125” с рег.№ *****, нарушила правилата за движение по пътищата както следва: чл. 25, ал. 1 от Закон за движение по пътищата: "Водач на пътно превозно средство, който ще предприеме каквато и да е маневра, като например... да завие наляво за навлизане по друг път или в крайпътен имот, преди да започне маневрата, трябва да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение, като на кръстовището с ул. „Мидия” извършила маневра „завой наляво”, като не пропуснала попътното движещият се по бул.„П.Ю. Тодоров” с посока на движение към бул. „България” мотоциклет марка „КТМ”, модел ”РЦ125” с рег.№ ***** и реализирала с него пътнотранспортно произшествие, като по непредпазливост причинила средни телесни повреди по смисъла на чл.129, ал.2 НК на повече от едно лице, а именно на водача на мотоциклета-Л.Х.Д., ЕГН ***** и на пътника на мотоциклета- М.З.Ц., с ЕГН *****, изразяващи се, както следва: на водача Л.Х.Д. — лезия /травматично увреждане/ в сухожилно-мускулната част на сухожилията на мускулите на десния горен крайник, с което причинила на пострадалия трайно/за повече от 30 дни от датата на травмата/ затруднение на движенията на десния горен крайник- средна телесна повреда по смисъла на чл.129, ал.2 НК; на пътника М.З.Ц. - избиване на първи зъб горе ляво и счупването на

короната на втори зъб горе ляво, реализирало критериите на медикобиологичния признак - избиване на зъби, без които се затруднява дъвченето и говоренето по смисъла на чл. 129, ал.2 НК.

Първоинстанционният съд е изложил подробни, задълбочени, обосновани и съобразени със закона и съдебната практика правни съображения относно съставомерността на деянието на подсъдимата от гледна точка на приложимия материален закон.

В конкретния случай подсъдимата не е изпълнила задължението, произтичащо от чл. 25, ал. 1 от ЗДвП, като предприемайки маневрата по завиване наляво, не се е убедила, че няма да създаде опасност за останалите участници в движението, които се движат след нея и не е пропуснала попътно движещия се в лявата лента за движение мотоциклет. Първоинстанционният съд се е позовал на съдебна практика, имаща отношение към случая, а именно решение № 138/2018 г. на ВКС, III Н.О. Несъмнено се установява, че подсъдимата, управлявайки лекия автомобил е предприела маневра, без да се съобрази с посоката и скоростта на движение на мотоциклета в лявата пътна лента, в която се намирал и автомобилът ѝ. Липсата на МПС между мотоциклета и автомобила на подсъдимата към момента на потеглянето му, води до извода, че за подсъдимата не е имало обективна пречка да възприеме идващия зад нея мотоциклет със скорост и посока на движение. Но подсъдимата не е погледнала назад и не е възприела мотоциклета, който се е движил в лявата част на нейната пътна лента. Поради това подсъдимата Г. е предприела маневрата, като е потеглила с автомобила, без да пропусне попътно движещото се двуколесно превозно средство. Следва да се отчете и фактът, че автомобилът на подсъдимата е бил спрял на кръстовището преди да предприеме маневрата, т.е. тя е имала освен видимост и необходимото време да се огледа и да възприеме движението на мотоциклета, управляван от Д., да го изчака да премине покрай нея или да спре зад нея и едва след това да реализира предприетата маневра.

Както правилно е отбелязал и първоинстанционният съд налице е причинно-следствена връзка между нарушената разпоредба на ЗДвП при управление на МПС и настъпилите общественоопасни последици, предвидени в квалифицирания състав на чл. 343, ал. 3 НК -причинени средни телесни повреди на повече от едно лице.

Правилни са и изводите на съда за съпричиняване на ПТП от страна на св. Д., който е управлявал мотоциклета и е допуснал нарушение на чл. 20, ал. 2, изр. 2 ЗДвП.

Правилни са съображенията на първоинстанционния съд и за субективната страна на престъплението, което се характеризира със смесена вина- въз основа на фактическите данни относно поведението на подсъдимото лице по отношение на субективната страна на престъплението се установява, че подсъдимата умишлено е нарушила правилата за движение по пътищата, но по отношение на настъпили съставомерен резултат е действала при форма на вина непредпазливост, тъй като не е предвиждала настъпване на общественоопасните последици, но е била длъжна и е могла да ги предвиди. Задължението за подсъдимата произтича от нарушената норма-предвиждаща задължение преди да пристъпи към извършване на маневра да се убеди, че няма да създаде опасност за участниците в движението, които се движат след него, преди него или минават покрай него, и да извърши маневрата, като се съобразява с тяхното положение, посока и скорост на движение, същевременно с това подсъдимата е могла да предвиди движението на двуколесното превозно средство, тъй като липсват МПС между мотоциклета и автомобила на подсъдимата към момента на потеглянето му, за последната не е имало обективна пречка да възприеме идващия зад нея мотоциклет да съобрази скоростта му, посоката на движение и съобразно с това да предприеме безопасно поведение-да изчака преминаването му покрай нея или спирането му и едва след това да реализира предприетата маневра, по който начин не би настъпил общественоопасния резултат. Именно и по тези съображения деянието на подсъдимата не може да се квалифицира като случайно по смисъла на чл. 15 НК, тъй като деецът е бил длъжен и е могъл да предвиди общественоопасните последици. Правните съображения на първата инстанция относно неприложимостта на чл. 15 НК са обосновани и съответни на закона, като са съобразени с цитираната съдебна практика на върховната инстанция. В този смисъл и доводите в жалбата относно приложимост на чл. 15 НК са неоснователни и са намерили отговор още в мотивите на първоинстанционния съд.

Неоснователни са доводите и че при формиране на изводите си първата инстанция се е позовала на правни изводи в експертното заключение.

Такива изводи, заместващи волята на съда в посочения способ за събиране и проверка на доказателства не се констатира. Заключение то съдържа изводи от техническа и професионална гледна точка за причините за настъпване на ПТП, които по същността си не са правни изводи и не съдържат изводи относно приложимото право нито от гледна точка на Закона за движение по пътищата, нито от гледна точка на наказателния закон.

Отчитайки горните съображения подсъдимата Г. правилно е призната за виновна по обвинението за престъпление по чл. 343, ал. 3, б. "а", пр. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 342, ал. 1, пр. 3 НК.

Въззивната инстанция изразява съгласие с първата по отношение на индивидуализация на наказанието. Повдигнатото обвинение, за което подсъдимата е призната за виновна е по чл. 343, ал. 3, б. „а“, предл. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 342, ал. 1, предл. 3 НК, като наказанието, което е предвидено в закона е „Лишаване от свобода“ от една до шест години. Първоинстанционният съд правилно е преценил всички обстоятелства, относими към определяне на наказанието и е определил спрямо подсъдимата наказание „Лишаване от свобода“ за срок от една година, при условията на чл. 54 НК, като е отложил изпълнението на така наложеното наказание за срок от три години, считано от влизане на присъдата в сила, на осн. чл. 66, ал. 1 НК.

Правилно първата инстанция е преценила наличието на смекчаващи отговорността обстоятелства – чистото съдебно минало, липсата на данни за други извършени нарушения на правилата за движение по пътищата, както и оказването съдействие на пострадалите след ПТП, правилно е оценено и обстоятелството, че управляващият мотоциклета св. Д. с поведението си е допринесъл за реализиране на произшествието, което намалява обществената опасност на извършеното деяние от страна на Г.. Не се констатира отегчаващи отговорността обстоятелства, налагащи завишаване размера на наказанието, но не са налице и многобройни или изключителни такива, налагащи приложение на чл. 55 НК.

Правилно на основание чл. 66, ал. 1 от НК е било отложено изпълнението на така определеното наказание "лишаване от свобода", за срок от три години. Въззивният съд, подобно на първоинстанционния, приема, че в конкретния случай са налице предпоставките за приложение на института на отлагане на изтърпяване на наказанието "лишаване от свобода", съобразно

разпоредбата на чл. 66, ал. 1 от НК. Чистото съдебно минало на дееца и размерът на наложеното наказание (ненадвишаващо три години) очертават формалните предпоставки, визирани в посочената правна норма. Съдът се съгласява с изводите на първата инстанция, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимото лице не се налага същото да бъде изолирано от обществото, чрез постановяване на ефективно изтърпяване на така определеното наказание "лишаване от свобода". Визираните в разпоредбата на чл. 36, ал.1 НК цели на наказанието сочат, че същото следва да осигури, по възможно най-балансиран, ефективен и приемлив за обществото и личността на осъдения начин, едновременно поправително, превъзпитателно и предупредително действие върху осъденото лице и превантивно и предупредително въздействие върху останалите членове на обществото. Настоящата инстанция намира, че целите на наказанието могат да бъдат постигнати и с прилагане института на условното осъждане.

Правилно на следващо място е приложена и разпоредбата на чл.343г НК, като за постигане в пълнота целите на наказанието следва да се наложи и наказание лишаване от право да управлява МПС на подсъдимото лице. Неправилно обаче първата инстанция при определяне срока на наказанието не е отчела изискването на т. 6, б. "б" от Постановление № 1/17.01.1983 година по НД №8/1982 на Пленум на ВС-" срокът за лишаване от право на управление на моторно превозно средство не може да бъде по-кратък от срока на наложеното наказание лишаване от свобода". При това положение е следвало с оглед липсата на предходни нарушения на правилата за движение по пътищата размерът на наказанието ЛПУМПС да бъде съобразен с размера на наказанието лишаване от свобода и да бъде определен за срок от една година. Тъй като липсва съответен протест, то не са налице законови възможности за въззивната инстанция да внесе изменение в срока на това наказание.

Правилно с оглед изхода на делото на осн. чл. 189, ал. 3 НПК в тежест на подсъдимата са възложени разноските по досъдебното производство за изготвяне на експертизи, в размер на 510,72 лева по сметка на СДВР, както и разноските в съдебното производство в размер на 200 лева, по сметка на СРС и в полза на Държавата

Така, при извършената на основание чл.314, ал.1, вр. чл.313 от НПК

цялостна служебна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, въззивната инстанция не констатира наличие на основания, налагащи неговата отмяна или изменение, поради което същият следва да бъде потвърден, а въззивната жалба да бъде оставена без уважение, като неоснователна.

Така мотивиран и на основание чл.334, т.6 вр. чл.338 от НПК, Софийски градски съд , НО, IX въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА присъда от 17.09.2021 година по НОХД 16553/2020 година, СРС, НО, 17-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____